

10 listopada 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

EO1c 11/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 8937.

Max Schumann
(Berlin-Tempelhof, Niemcy).

Kl. 19c.

19c 11/06

Obramowanie krawędzi szczelin dylatacyjnych w nawierzchni.

Zgłoszono 6 maja 1927 r.

Udzielono 18 maja 1928 r.

Jednolita sama przez się nawierzchnia ulic, placów i t. d. musi posiadać szczeliny dylatacyjne, zapobiegające jej pękaniu. Do obramowania tych szczelin, wypełnianych bitumem lub podobnym materiałem, stosowano dotychczas żelazne kątowniki, płaskowniki i prostolinijne pasma ograniczające z granitu lub podobnego materiału. Tego rodzaju znane obramowania mają jednak tę wadę, że koła pojazdów, przejeżdżając przez obramowane w taki sposób szczeliny, nie są dostatecznie wspierane, wskutek czego uderzają o krawędź szczeliny i uszkadzają ją.

Niniejszy wynalazek ma na celu uniknięcie powyższej wady i polega na tem, że obramowania krawędzi są zaopatrzone w kierunku podłużnym w zazębienia, przekraczające szczelinę i że jednakowo ukształto-

wane zazębienia obydwu przeciwległych obramowań wchodzą jedno w drugie.

Dzięki powyższemu układowi, koła, opuszczające jedną krawędź szczeliny, znajdują natychmiast oparcie na obramowaniu drugiej, co zapobiega uszkodzeniu jej przez uderzenia kół.

Tego rodzaju obramowania krawędzi mogą być wykonane z żeliwa, żelaza walcowanego lub innego metalu. Zostają one wbudowane podczas układania ulic, np. wpuszczane w beton, dzięki czemu zyskuje się czyste i dobrze się prezentujące szczeliny dylatacyjne, które zostają następnie zalewane bitumem lub tym podobnym materiałem, celem zapobieżenia przedostawaniu się wody do podłoża bruku.

Powyżej opisane obramowanie może służyć korzystnie do okrągłych, owalnych,

prostoliniowych lub dowolnie inaczej ukształtowanych pokryć, np. pokryć studzienek kanalizacyjnych lub szybów wentylacyjnych kolei podziemnych.

Na rysunku jest przedstawiony przedmiot wynalazku w kilku przykładach wykonania, a mianowicie: na fig. 1 — widok z góry szczeliny dylatacyjnej, zaopatrzonej w obramowanie, na fig. 2 — przekrój wzdłuż linii *A—B* na fig. 1, na fig. 3 i 4 — inne przykłady wykonania obramowania w widoku, na fig. 5 — przekrój według linii 4. Fig. 6 przedstawia widok z góry przykrycia prostokątnego kanału, fig. 7 — przekrój wzdłuż linii *C—D*, fig. 8 — widok z góry okrągłego przykrycia.

Na fig. 1—5 litera *a* oznacza bruk, np. betonowy, w którym jest przewidziana szczelina dylatacyjna *b*. Do obramowania szczeliny służą według fig. 1 i 2 zakotwione sworzniami kątowniki *c* i *c*₁, których część, tworząca właściwe ograniczenie, jest zaopatrzona we wchodzące jeden w drugi zęby *d* i *d*₁, przekraczające szczelinę. Kształt tych występów może być dowolny, np. według fig. 3 — trapezowy, lub według fig. 4 i 5 — okrągły; poszczególne zęby mogą być również różnie wykonane w jednym i tym samym obramowaniu.

Na fig. 6—8 litera *f* oznacza przykrycie kanału, np. betonowe, *g* — żelazo, ograni-

czające wieko *f*, *h* — falisto lub inaczej ukształtowane zazębienie obramowania *g*, *i* — nawierzchnię ulicy, *k* — zewnętrzne żelazne obramowania, ułożone w bruku i zaopatrzone w zazębienia *l*.

Obramowania *k* są, jak widać z fig. 6, ukształtowane w taki sposób, że służą jednocześnie za podparcie przykrycia wraz z obramowaniem *g*, *h*.

Szczelina między obramowaniami *g* i *h*, względnie ich zazębieniami *h* i *l* jest oznaczona przez *b*.

Przykrycie, przedstawione na fig. 8, odpowiada w zupełności przykryciu, opisanemu wyżej i przedstawionemu na fig. 6 i 7 z tą jedynie różnicą, że ma kształt okrągły.

Z a s t r z e ż e n i e p a t e n t o w e.

Obramowanie krawędzi szczelin dylatacyjnych, wypełnianych bitumem lub podobnym materiałem w nawierzchniach jednolitych, jak również w przykryciach kanałów np. kanalizacyjnych, znamienne tem, że przeciwległe listwy obramowujące łączą się ze sobą zazębieniem.

Max Schumann.
Zastępca: M. Brokman.
rzecznik patentowy.

